

Малкият закон

"И така: който наруши една от най-малките тези заповеди и научи така човечите, най-малък ще се нарече в царството Небесно, а който стори и научи, той ще велик да се нарече в царството Небесно."(Ев.Матей, 5:19.)

Има големи и малки заповеди, големи и малки закони. Христос казва: "Който наруши една от най-малките заповеди или закони, най-малък ще се нарече в Царството Божие, а който изпълни закона, най-велик ще се нарече."

Имайте предвид, че тези закони, за които говори Христос, не се създават, а вечно съществуват и всяка култура, всяко мирово проявяване се дължи на тях. Според разбирането на тези закони, такъв е и нашия морал. Съвременните философи казват, че схващанията на хора за нещата са относителни, според техните понятия. Това отчасти е вярно, но ако нашите разбирания са слаби, това не показва, че в света не съществуват абсолютни закони, които регулират отношенията на хората. Правото във всички векове е право; доброто във всички векове е добро; любовта във всички векове е любов и т.н. Ние може да имаме различни разбирания за доброто, за правото, за любовта, но те ще бъдат по отношение на нас, а не по отношение на великата Вселена, която съдържа всичко в себе си. Злото започва оттам, откъдето започват малките закони. Ние може да мислим, че всички страдания се явяват, като резултат от нарушение на малки и големи закони, обаче, аз няма да обяснявам подборно причините и последствията при нарушението на един закон. Това е обширен въпрос, по който са писани много трактата. Аз ще се спра само върху две положения върху малките и големите положения на великия закон. В една от своите беседи Христос казва, че неверният в малкото, е неверен и в многото, и верният в малкото, е верен и в многото. Някой казва: "Този закон е малък, защо да го изпълнявам, аз ще изпълня големите закони." и Не, човек, който не е готов да изпълни малките закони, той не ще бъде в състояние да изпълни и големите. Често изпълнението на един закон може да стане по един чисто материален, физически начин. Държавата има свои закони, с които заставя своите поданици да изпълняват задълженията си. Българите се отличават с голяма смелост и често се противят при изпълнението на законите, но като им обърнеш другата страна, като им покажеш тоягата, те веднага отстъпват. Разказват един анекдот за българите от турско време. Те имали обичай да се събират в село около някое бунцище и да се разговарят тихо и приятелски. Във време на разговора, те взимат някоя пръчка и, както си говорят, дялкат я на едро, защото в разговора си са смели и герои. Някой от тях се обажда: "Знаете ли, братя, че в село е дошъл юшюрджията (бирникът) и събира данъка?" и "Е, че какво от това", се обаждат други и дялкат пръчката едро, едро, "няма да му платим." и "Да, но тези, които му се противели, той ги биел, лошо се отнасял с тях." и "Е, тогава и ние ще се погрижим, ще съберем оттук, оттам пари и ще си платим данъка", но започват да дялкат ситничко пръчката. Така постъпваме и ние: докато сме здрави, говорим и режем пръчката на едро, но заболеем ли, започваме да дялкаме пръчката ситно. Това е механическо изпълнение на този закон; трябва да има страх от бой, за да го изпълним. Такова е изпълнението на законите днес навсякъде в частния, в обществените, в политическия и в духовния живот на хората. Така че, днес законите се изпълняват не по собствено желание, не от съзнание на своя дълг, а на сила. И затова, всеки, който нарушава законите, се наказва с лишаване от наследство,

изключване от обществото или от някое дружество. Навсякъде има принудителни мерки за изпълнението на закона.

Ще кажете: "Ами нали всеки народ има свои схващания и разбирания?" Да, всеки човек отделно, или всяко семейство, всяко общество може да си има свои схващания, но те не изменят онзи божествен закон, върху който почива нашето растение. Докато сме в съгласие с този закон, за който говори Христос, у нас ще има растеж, ще има подем на нашите мисли и чувства, замах или разширение на нашата воля и тогава ние лесно ще може да се разберем. Това ще бъде всякога, докато сме във връзка с малките и големите закони. Обаче, от момента, когато нарушим съзнателно или несъзнателно един от тези закони, малък или голям, нарушава се и равновесието в нас. Ние не можем да разберем причината на безпокойствието ни, криво ни е, недоволни сме и търсим причината у другите хора. Това безпокойствие може да произлезе от нещо. Напр., ти си духовен или културен човек, минаваш покрай някой овчар, който си пасе овцете и си казваш: "Какво хубаво ядене може да се приготви от тези агънца!" Взимаш едно от тях и го заколваш. Не минава много време и у тебе се заражда една необяснима тъга. Или един богат човек вижда едно дете и казва: "От това бедно дете ще стане нещо" и го издържа в училище. Аз взимам агнето, като емблема на всички наши криви постъпки, а не говоря за месоядството. Ние се мислим много културни хора, а въпреки това цял свят страда и евреите от страдания не може да се освободят. Днес всички се питат, кои са причините за страданията. Едни мислят, че виновници за страданията на човечеството са богатите хора; други мислят, че виновници са управляващите и т.н., а всъщност, причината на нашите страдания са онези агънца, които ние сме яли. Щом изядете едно от тези агънца, всички в семейството ви, ще имате много неприятности през целия си живот. Нарушили сте една от малките заповеди и ще бъдете най-малък в Царството Божие. Ще ме запитате: "Ами какво да правим ние, които сме изяли толкова агънца?" и Ще бъдете най-малки в Царството Божие. "Няма ли поне едно изключение?" и Няма. А онзи, който е изпълнил най-малките заповеди, който не е пожелал нито едно агне, той ще бъде най-голям в Царството Божие. Аз взимам думата "пожелание" в лош смисъл. Всички страдания в света са резултат на лоши пожелания, защото пораждат лоши мисли, а лошите мисли зле влияят на нашия мозък, сърце и се отразяват изобщо вредно върху организма ни. В такива случаи лекарите се произнасят, че е станало някакво отравяне на кръвта и т.н. Това е право, но храната, която приемаме, определя качеството на всички наши действия.

Някой ще ми възрази: "Може ли човек да живее без желаниа?" и Не казвам, че не трябва човек да желае, но в желанията той трябва да научи Великия закон, по който да постъпва. Той, трябва да знае, дали това, което желае, е добро за него, за неговите близки, за народа му, за цялото човечество и тогава да пожелава. Не е важно да се създава временно живия организъм. Вие давате живот на едно дете, но не минават и две-три години и Господ ви вземе това дете. Плачете и се чудите, защо умря вашето дете? и Причината за това нещо, са вашите желаниа, нарушенията на най-малкия закон, които са ви направили най-малки в Царството Божие. Под думата "малък" се разбира слаб човек, който се поддава на всякакви изкушения, на всякакви влияния. В слабия човек няма определен и устойчив морал и затова той казва: "Как и да е, ще се прекара този живот." Нима може да се нарече живот, този на свинята, сложена в кочината и на която господарят носи храна 3и4 пъти на ден? Тя мисли, че от нейния господар по-добър няма и от нейния живот по-хубав няма. Питам: "Какъв е сегашния наш живот по отношения на бъдещия?" За да станем велики в Царството Божие, у нас трябва да се зароди силно желание да се подигнем като мислещи същества и да изпълним великия Божествен закон в цялата му пълнота. Всички съвременни писатели казват, че за

да стане човек велик, трябва да има силна воля, докато не изпълни най-малкия закон в цялата му пълнота, без да го наруши. Често ние изпадаме в положението на онзи американец, който е бил поставен да отваря и затваря движещия се мост, когато минавали и заминавали влаковете. Той живеел на една кула, всред моста. Един ден той отворил моста и не го затворил; много влакове се събрали и чакали път. Той казал: "Днес аз съм господар на положението и когато кажа да минат влаковете, тогава ще тръгнат." Как са постъпили с този американец? и Изпратили хора да го свалят от моста и вместо него, поставили друг, който да затваря моста. Така правим и ние: отворим моста и не го затваряме, като казваме, че ние сме господари на положението и от нас зависи всичко.

След време, обаче, Господ ще изпрати своята делегация, която ще ви смъкне от това място. Тогава вие сте най-малките в Царството Божие. Кой е най-малък? и Този, който не изпълнява волята Божия ни по сърце, ни по ум, ни по душа, ни по дух. Чули ли сте как се разговарят двама млади, преди да встъпят в брак, когато са всред природата? Те си обещаваат много хубави неща, говорят си сладки думи. Моят слух е много развит, възприемал съм целия им разговор. Ако тези млади хора приложат всичко, което обещаваат, Царството Божие ще се въдвори в техния живот, в цялата си пълнота. Но щом се оженят, какво става? и Обърнат другия лист на живота, забравят всички дадени обещания, започват да нарушават малките заповеди, явяват се нещастия и животът им се разваля. Коя е причината за тези нещастия? и Не сте изпълнили онова, което обещавахте в градината. Не, извадете всички ваши поменици, в които стоят написани обещанията ви. Жената, като се ожени казва: "Излъгала съм се аз, никога не мислех, че той бил такъв дявол." Мъжът от своя страна казва: "Е, каква добра беше тя по-рано, цял серафим, а днес ми се представя по-страшна от най-лошия пъклен дух. Как ще изпълня своите обещания?" Питам: как е възможно женитбата да прави хората, от ангели на дяволи? Ако това е така, по-добре никой да не се жени. Това не е било съчетание по любов, любов по Бога. Аз говоря принципно и не взимам предвид вашия личен живот. Този закон засяга еднакво и мене, и вас, и всички ангели; той е еднакъв за всички. Аз поддържам възгледа, че човек е добър само в момента, когато действа добре; прав е в момента, когато постъпва право, любещ и само в момента, когато проявява любовта и т.н. Престане ли да върши това, той не е нито добър, нито праведен, нито истинолюбив и т.н. Докато се съобразяваш с тези закони, мислите ти ще вървят гладко, пластично. В такъв случай, ако си художник, писател или домакиня, всичките ти работи ще вървят правилно, с широк замах. Но в момента, когато измениш на своите мисли, ще слезеш от по-високо в по-ниско поле. Аз си представям, че тези полета се намират в един безграничен кръг и колкото повече слизаме надолу, толкова повече този кръг се стеснява, като приема форма на конус. Някои казват, че тези полета са седем, а аз намирам, че те са на брой 7 милиона по 7 милиона. Вие слизате все по-надолу и по-надолу, в този конус и си казвате: "Да слезем по-долу, за да видим, какво има там." Ще дойдеш до най-долното поле на този конус, в центъра му и там ще спреш; ще се преобърнеш на едно микроскопическо същество и ще кажеш: "Господи, защо станах толкова малък?" и Защото си един от великите философи и си дошъл тук да научиш изпълнението на малкия закон в живота.

Процесът на развитието е обратен, т.е. да се издигнеш от това поле, в което си паднал, ти няма да минеш вече по същия път. Сега ти ще започнеш, като минеш през тясната врата на единия конус в другия, който допира върха си в другия и ще почнеш своята еволюция. Така ще минаваш от поле в поле, докато дойдеш в нашия свят. Едва си влязъл в този нов свят, ще те срещне някой философ и ще ти каже: "Защо ние, хората, не живеем така, както си искаме? Защо да не се проявяваме самостоятелно и независимо от всички закони?" Ти ще го попиташ: "Слизал ли си ти в конуса на

живота?" и Не. "Слез да видиш, как се живее там. Аз слизах един път и втори път, за нищо в живота си, няма да сляза." Мнозина ще слезете в този конус и когато минете през тясната врата, ще си спомните моите думи. Всеки, който е минал един път през тясната врата на конуса, той става велик в Царството Божие; а който се е спрял в първия конус, ще се нарече най-малък в Царството Божие. Този, който се е спрял в първия конус, се намира в положението на една мравка, която е попаднала в конуса на мравоядеца. Той я хваща постепенно, ту за едното, ту за другото краче, докато свърши с нея.

И така: "Който наруши една от най-малките заповеди и научи така хората, най-малък ще се нарече в Царството Божие; а който стори и научи, най-велик ще се нарече в Царството Божие."

Аз ви говоря върху този стих, защото всяка душа има свои стремежи. Не казвам за всички, че нито сте добри, нито сте лоши, защото хиляди пъти през деня постъпвате и добре и зле; хиляди пъти през деня се сменят вашите желания. Ставате сутрин и си казвате: "Днес вече ще живея добре." Но като се върнете вечер у дома и си дадете сметка за всичко, казвате си: "Не стана така, както мислех, защото при днешния живот, при хората, които ме обикалят, не може да се живее честно. Търговецът казва, че днес не може да се живее без лъжа. Земеделецът казва, че не е възможно при орането и разработването на земята, да не унищожим живота на много червеи. Политикът казва, че при днешните условия на живота, не може да се води честно политиката. Също така говори и духовникът. Всички говорят, че не е време за добър и чист живот. А кога ще дойде това време? Когато дойде Новата култура, тогава щял да се подобри животът. Живееш ли в своите мисли, ти си в своето минало. Следователно, живеем ли със своя минал живот и искаме това и онова да стане, ние живеем в първия конус, а в него е лошият живот. Добрият живот е във втория конус. Аз ще уподобя първия конус на малкото дете, което по-рано е било стария човек, но се е смалил. Едно време това дете е било някой философ, някой брамин, жрец, патриарх, учен, който днес се нуждае от вашата помощ. Сега то крещи, иска да го прекарате през тясното отворение на конуса. Питате: "Защо това дете се е явило в този дом?" и Господ го е пратил да му покажете вратата. Майката е вратата. Тя го взема и казва: "Много интелигентно е моето дете." Знаете ли, в какво положение се намират съвременните майки? Като пораснат децата им, тогава едва разбират какви са, защото тогава се проявяват. За обяснение на своята мисъл, ще ви разкажа следния пример: В една гора живял един отшелник цели 20 години и бил известен със своя чист и благочестив живот. Дяволът намислил различни начини, за да го изкуси, но не успял. Най-после той решил да влезе в стомната му и там да остане, докато отшелникът го изпие. Отшелникът, обаче, го затворил там, прекръстил стомната и го оставил затворен в нея. Като се изминали 10 години, той си казва: "Чакай да измия стомната и да си служа с нея." Отишъл на изворчето, излял водата и си налял чиста вода. Като излял водата забелязъл в извора едно много красиво детенце. Отшелникът взел това детенце и го отгледал грижливо. Расло детенцето и станало такова интелигентно, че поразявало всички със своя ум и знание.

Един ден, детето казва на пастрока си: "Ще ти дам да управляваш голямо царство, а не в гората да живееш. Светът има нужда от тебе, ще те науча как да живееш и ще те направя царски зет." Бащата се съгласил и неговият син го завел в друго царство, където го сгодил. Не се минало много време, синът откраднал всичките скъпоценности на царя и отишъл да му съобщи, че зетят е крадецът. Царят издал заповед да се улови зетя и да се накаже с обесване. Синът на отшелника отива при него и му казва, че срещу него има големи улики, затова да се пази. Отшелникът не можал да се опази и трябвало да го обесят. Когато го качили на въжето, синът му се доближил до него и му казал

тихичко: "Погледни далеч в пространството и виж, какво ще ти се яви. Виждаш ли нещо?" и "Да, виждам три магарета." "Друго не виждаш ли?" и "Виждам, че са натоварени." "Какво носят?" и "Те са натоварени с цървули." Тогава синът му отговорил: "Това са цървулите, които скъсах, докато те кача на въжето." Така е и с вас: дойде ви някоя мисъл, тя ви се вижда идеална и вие започвате да работите за нейното осъществяване. Но осъществите ли я, закачват ви на въжето. Ето защо, ние трябва да изпълняваме Божествените закони, които градят нашето благо и благо на всички около нас. Животът е създаден така, че всяко добро, всяка наша мисъл или действие, е конкретно свързано с всички хора, растения, с цялото органическо царство, с невидимия свят и всичките му йерархии и с Бога. Всяка наша мисъл и наше желание понякога се свързват с клоните на това велико дърво на живота, а понякога с корените му. Няма да обяснявам, какво значение имат корените, клоните и цветовете на дървото. Една българска поговорка казва: "Корените на знанието са горчиви, а плодовете му са сладки." Ако направите едно добро, ще получите божие благословение. Мойсей казва: "Господ въздава престъплението на бащите върху чедата до четвъртия род, а благословието до хиляди родове." Следователно, за реализирането на добрите неща се изисква един дълъг период от години. Същото нещо е, и за реализирането на една лоша мисъл. Обаче, като се стимулират лошите мисли, злото идва много скоро. Това показва, колко силни сме в злото. Много светии, много идеалисти като знаят, че техните добри мисли и желаниа не ще останат нереализирани, казват: "Ние сме готови да умрем, да се жертвуваме за народа си, та макар и след хиляди години да видим осъществени нашите идеали." Ако един безбожник и безверник се жертвува за доброто на човечеството, в очите на Бога той стои много високо, защото, без да Го познава, е направил добро. Има много хора, които вярват в Бога, четат символа на вярата, разбират Христовите истини, но когато им дойде някоя добра мисъл, не са в състояние да я изпълнят. Затова аз ще обърна Христовото учение така: "За в бъдеще безбожниците и безверниците ще наследят Царството Божие, а съвременните вярващи ще бъдат изпъдени от Царството Божие." Съвременните християни приличат на онзи слуга, когото господарят накарал да отиде на нивата да оре. Слугата казал: "Господарю, почакай, аз ще ти покажа по-лесен начин за изораване на нивата." Минало седмица, две, но нивата още не била изорана.

Християните мислят, че с молитвите си и с вярата си в Бога, ще прекарат по-лесен живот макар и да не работят толкова много. Съвременните хора са смешни в своите изисквания от живота. Те стоят по кафенетата, купуват си лотарийни билети и чакат да излезе тиража, за да видят дали печелят. Четат вестниците и виждат, че не печелят, но това не ги отчайва. Те с спокойствие дочакват второто теглене, та дано този път спечелят. Не, Господ е пратил този слуга на земята да работи и по този начин да печели, а той иска по-лек начин, без труд да печели. Дава ум на Бога. Този слуга казва: "Аз ще увелича този талант, който Господ ми е дал, като го сложа в лотария." Ще го увеличиш, но един ден ще ти донесат червен лист, че си фалирал. Вие ще кажете: "Така се стекоха обстоятелствата и затова той изгуби." Това е, защото в миналия си и в сегашния си живот той не е имал добри мисли и желаниа. Небето има специални комисии, които разглеждат сметките и делата на хората. Който иска повече да се осведоми, нека се позанимае с окултните науки. Ти може да се молиш по четирипет пъти на ден, но ако в миналото не си мислил и вършил добро, ако и сега не работиш, не поливаш своята градина, не помагаш на хората и животните, то като отидеш на онзи свят, никой няма да те погледне. Всеки, който те види, ще рече: "Чакай да видя, вложил ли си нещо в мене, за да ти помогна." и Няма нищо вложено. и Дай ми от излишъка си. Да, но в природата няма никакъв излишък. Такъв човек ще се намери в положението на онзи царски син, който се сгодил за една много красива мома, но се заразил и ще умре от тази болест. В отчаянието си, той се молил Бог да

продължи живота му, поне с един час, за да може да се види с възлюбената си. Тогава Господ изпратил един ангел при такива отчаяни хора, които искали да се самоубият и да умрат и за да ги пита: могат ли да пожертвуват един час от своя живот, за да се продължи с толкова живота на царския син? Ангелът си припомнил, че една стара бабичка често се молила на Бог да вземе час по-скоро душата, защото дотегнало да живее в толкова несгоди. Отишъл при нея ангелът и предложил да даде един час от своя живот на един млад момък. Тя му отговорила: Да, аз едно време исках да умра, но сега вече промених намерението си. Ангелът си спомнил тогава друг случай. Един богаташ, след като изпитал всичко в живота, намерил, че няма смисъл повече да се живее и молил Бога да го вземе. Отишъл ангелът при него и му казал същото, каквото и на бабата. И богаташът отказал да даде един час от своя живот след този си неуспех, ангелът отишъл при младия момък и му казал: "От толкова хиляди хора на земята не можах да намеря нито един, който да пожертвува един час от живота си за тебе, за да видиш своята възлюбена." Днес в съвременното общество често се говори за ада, за рая. Злото е, че ние сме свалили ада и рая, тук на земята и ги опитваме така, както на нас ни е угодно.